

„Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice“

k Medzinárodnému dňu školských knižníc

27. októbra 2014

Téma: *Sila prostredníctvom spoločenstva – kolegialita, rozmanitosť, vízia*

Názov školy: **Základná škola Klátova Nová Ves**

Sídlo školy: **č. 351, 958 44 Klátova Nová Ves**

e-mail: zsknv@stonline.sk č.tel.: 038/5420 277

Riaditeľ: Mgr. Martina Molčanová Šk. knihovník: Mgr. Zuzana Dolná

Celkový počet účastníkov podujatia: cca 250

Musíme sa priznať, že téma tohto ročníka nás, mierne povedané, zaskočila, ale neodradila! Slová, ktoré v prvom momente nedávali v jednom kontexte zmysel, sa začali meniť na zmysluplné, keď sme začiatkom októbra na pracovnej porade všetci „dali hlavy dohromady“ a pomaly sa začal rodiť nápad... Vďaka kolegialite☺.

Sila spoločenstvanám bola jasná od začiatku – musíme spraviť masovú akciu, do ktorej bude zapojených čo najviac ľudí – všetci žiaci, pedagógovia, rodičia, starí rodičia, sympatizanti našej školy a dokonca aj pani starostka. Rozmanitosť by sme už ako – tak mali zabezpečenú rôznym vekom účastníkov, ale to nám nestačilo. Prišiel ďalší nápad, ktorý bol tým najdôležitejším – pripravíme verejné čítanie na rôznych miestach v obci, pričom sa všade budú čítať iné ukážky a čítať budú veľkí aj malí, starí aj mladí. S výberom miest sme veľký problém nemali – čítať sa bude v materskej škole deťom pred spaním, v obradnej sieni renesančného kaštieľa v obci (v miestnom dialekte v tvrdzi), v kine a v sále kultúrneho domu. Treba už len vybrať KTO bude čítať a ČO sa bude čítať. A to je úloha opäť pre pedagogický zbor, a nielen pre školskú knihovničku či učiteľky slovenčiny. Veď keď ide o kolegialitu, všetci by mali priložiť ruku k dielu. Jeden osloví toho, iný zas tamtoho, tretí čítal takú knihu, štvrtého zas zaujala onaká kniha... a tak pomaličky máme hlavných protagonistov – knihy aj čitateľov. Natískala sa nám ešte jedna otázka – dokážeme udržať pozornosť, hlavne menších detí, počas celého čítania? Aj na toto sme našli odpoveď – ku každej literárnej ukážke pripravíme prezentáciu v PowerPointe s obrázkami,

videami resp. iným materiálom, ktoré budú vhodne dopĺňať čítaný text. Ešte treba napísať pozvánku rodičom a vyhlásiť v obecnom rozhlase, aká akcia sa chystá v pondelok...

Ako to teda vyzeralo v deň „D“ – 27.10.2014?

Medzinárodnému dňu školských knižníc sme vyhradili takmer 3 vyučovacie hodiny (4-6 hodina). Museli sme rátať s presunom žiakov na jednotlivé miesta, no a samozrejme venovať dostatočný čas samotnému čítaniu. Už odrána jazdila kyvadlová doprava (☺) medzi školou a obecnými ustanovizňami, kedy obetavé kolegyne prevádzali na autách všetky potrebné rekvizity – dataprojektory, notebooky, množstvo kníh na dekoráciu, káble, predlžovačky, rozdvójky, plyšových medved'ov, kreslá... V kultúrnom dome nás čakalo ešte aj niečo neplánované - bolo treba pomôcť upratať sálu po sobotňajšej svadobnej hostine. Zhon ako sa patrí ☺. Dokonca aj pani riaditeľka, učiteľka informatiky, bola nezastupiteľná v nainštalovaní všetkej potrebnej techniky. Blížila sa jedenásta hodina a postupne prichádzali žiaci s pedagógmi.

V tvrdzi pani riaditeľka privítala najmenších žiakov – 1.- 3.ročníka, spolu s množstvom rodičov resp. starých rodičov. Pripravené bolo pre nich čítanie z dvoch kníh – „Kubko a Maťko“ a „Mach a Šebestová“. Prekvapením pre všetkých zúčastnených bola fujara, ktorá ku Kubkovi a Maťkovi neodmysliteľne patrí. Zahral na nej otecko nášho bývalého žiaka, ktorý sa tejto úlohy vynikajúco zhostil. Prvú ukážku – Ako Kubko s Maťkom učili kukučku kukat', čítali vybraní žiaci 2. a 3. ročníka. Po celý čas ich sprevádzali obrázky z tohto príbehu a na záver si všetci pozreli ďalší príbeh zo života Kubka a Maťka. Pani starostka prijala našu výzvu s určitými obavami – čítať a zaujať malého poslucháča určite nepatrí do jej každodenných kompetencií. Napriek tomu išli na nej deti oči nechať a hltali každé jej slovo, keď im čítala ako Mach a Šebestová vyliečili spolužiakovi angínu. Atmosféra v tvrdzi bola úžasná, priam rozprávková...

O trochu starší žiaci – 4.- 6. ročníka sa usadili v sále kultúrneho domu. Pani zástupkyňa im predstavila knihy, z ktorých sa bude čítať a zároveň privítala hostí. Prednosť aj tu dostali najprv naši žiaci. Peťo a Mirka, žiaci 5. ročníka, postupne prečítali úvodné stránky z knihy Andrei Gregušovej: Operácia orech a iné dedkoviny. V ukážke predstavili troch dedkov a ich vnukov, ktorých čakajú spoločne strávené prázdniny. Asi najstarším účastníkom tohto dňa bol 70- ročný pán, bývalý recitátor, ktorý ochotne prišiel našim deťom prečítať poviedku Skejťácke tenisky, ktorá je paradoxne o chlapcovi na vozíku. Čítané slovo aj tu vhodne dopĺňali pripravené prezentácie. Obe knihy sú súčasťou školskej knižnice, takže žiaci, ktorých ukážky oslovili, môžu po nich siahnuť takmer okamžite.

Tretiu skupinu poslucháčov tvorili žiaci 7.- 9. ročníka, ktorí mali priestor vyhradený v miestnom (bývalom) kine. Tvorili napodiv veľmi disciplinovanú skupinu, ktorá ochotne a so zánietením počúvala ukážku z knihy Juraja Šebestu: Venussha, ktorú im s nie menším zánietením prečítala ich spolužiačka Heňa. Druhý prezentovaný titul nepatrí medzi najaktuálnejšiu tvorbu, ale určite zaujal rovnako, o čom svedčil fakt, že priamo po dočítaní ukážky si ju požičala jedna z deviatačiek. Ukážku z knihy V zajatí snehu od Mazera Harryho prečítala mamička našich bývalých žiačok.

Úplne najmladšími poslucháčmi tohto dňa boli deti v materskej škole, ktorým pred spaním čítali siedmačka Alžbetka a šiestačka Kristínka.

K naplneniu témy 10. ročníka „Najzaujímavejšieho podujatia školskej knižnice“ chýba ešte vízia. V čom ju vidíme my? V želaní, aby naši žiaci začali opäť čítať knihy, a nielen sms-ky, či statusy svojich kamarátov na sociálnych sieťach. Aby znovuobjavili zmysel čítania a nemali pocit, že nie sú in, ak siahajú po „obyčajnej“ knihe. Veríme, že sme im dnešným dňom ukázali, že čítanie je záležitosťou všetkých vekových kategórií a že knihy im ešte stále majú čo povedať...

Vyjadrenie riaditeľky školy:

„Do tejto akcie sa pravidelne zapájame už niekoľko rokov. Snažíme sa priniesť vždy niečo nové, pútavé nielen pre deti ale i verejnosť, v duchu vyhlásenej témy.

Tento rok sme naozaj spojili sily a kreativitu celého kolektívu učiteľov a ponúkli niečo, čo tu ešte nebolo – verejné čítanie v krásnych moderných a historických priestoroch obce. Bez zaváhania nám poskytla priestory a súhlasila s účasťou i naša pani starostka Ing. Iveta Randziaková. Aktívne prítomná som bola na čítaní v miestnej tvrdzi, zažila som naozaj úžasnú atmosféru a vypočula ihneď spätnú väzbu od detí, návštevníkov i pani starostky - bolo to super! a kedy to bude zasa?“

Vyjadrenia žiakov:

DAVID (2.ročník) – „Mne sa v tvrdzi páčilo veľmi dobre. Najviac sa mi páčilo, ako Simon čítal a ešte sa mi páčilo, ako sme pozerali Mach a Šebestová.“

SIMON (2.ročník) – „Mne sa páčila tá kniha, ktorú som čítal. Ešte sa mi páčil aj ujo s fujarou.“

TIMOTEJ (3.ročník) – „Najviac sa mi páčilo, ako čítali. Mal som skvelý zážitok, lebo všetky deti boli pozorné a ticho počúvali. Bolo to veľmi, ale veľmi pekné!“

MIŠKA (3.ročník) – „Mne sa najviac páčilo čítanie od pani starostky a ešte od druhákov. Bolo to nádherné. Ale niektorí druháci čítali potichu, a to sa mi nepáčilo.“

SOFIA (6.ročník) – „Dnešný deň ma veľmi zaujal. Po štvrtej hodine sme sa presunuli do kultúrneho domu na zaujímavé čítanie. Najprv nám čítali deti a potom pán Goga. Páčili sa mi obidve knižky a rada si jednu z nich prečítam. Do čítania išli veľmi pekné prezentácie a aj krátke video.“

VIKTÓRIA (6.ročník) – „Táto akcia bola zaujímavá tým, že sa konala v kultúrnom dome, ale aj príbehmi, ktoré nám čítali. Mňa najviac zaujal príbeh z knihy Skejťácke tenisky, ktorú si určite požičiam.“

ALŽBETA (7. ročník) – „V rámci Medzinárodného dňa školských knižníc som išla čítať do škôlky deťom pred popoludňajším spánkom. Čítala som im Makulienku. Bolo to super ako ma počúvali – úplné ticho! Celkom som si to vychutnávala. Aj preto, že tam bola aj moja mladšia sestrička.“

EMA (7.ročník) – „Tento deň sa mi veľmi páčil. Čítali nám dve knihy. Veľmi zaujímavé. Páčilo sa mi aj to, ako to bolo naaranžované. V miestnosti bola tma a svietila iba časť, kde sa čítalo. Okolo kresla boli pekne poukladané knihy. Veľmi sa mi to páčilo.“

SAŠA (8.ročník) – „Cestou do kultúrneho domu sme rozoberali, načo je táto udalosť dobrá...“ Cestou z kultúrneho domu – „ Takéto udalosti by sa mohli opakovať častejšie, aby sme spoznali viac dobrých kníh.“

HEŇA (8.ročník) – „Pani učiteľka mi jedného dňa povedala, že chce, aby som išla čítať do kultúrneho domu z knihy Venussha. V tom momente nado mnou zvíťazili nervy, pretože ešte nikdy som nečítala pred toľkými ľuďmi. Knihu som najprv prečítala pod dozorom pani učiteľky, vďaka čomu som sa pripravila na pondelkové čítanie v kultúrnom dome. Pani učiteľka predstavila knihu a vyzvala ma, aby som šla na pódium a čítala. S neistým krokom som mierila ku kreslu. Otvorila som knihu a so strachom som začala čítať. Nakoniec som sa ponorila do čítania o napínavom Luciinom dni. Po prečítaní strany som sa zakaždým pozrela do hľadiska a zbadala som ich zaujaté tváre, čo znamenalo, že ma zanietene počúvali. Veď aj to bolo cieľom – podnietiť rovesníkov k čítaniu.“

LAURA (9.ročník) – „V rámci Medzinárodného dňa školských knižníc sme sa zúčastnili verejného čítania v kultúrnom dome. Bolo to pre nás niečo nové, zaujímavé a zároveň zábavné... Dúfam, že takéto akcie sa budú konať častejšie, aby mladá generácia pochopila, že knihy sú dobrým priateľom človeka. Táto akcia bola skvelá.“

LUCIA (9.ročník) – „...obe knihy boli doplnené vtipnými prezentáciami s obrázkami, ktoré naplno púťali našu pozornosť a čo najviac sme napínali uši. Ďakujeme pani učiteľkám za spríjemnenie dňa.“

